

kedet – og at vi gerne vil være mere ambitiøse. Fint, så er spørgsmålet kun: Hvordan får vi de unge hurtigere gennem uddannelsen? Hvordan får vi en bedre integration? Hvordan får vi mennesker til at blive længere på arbejdsmarkedet? Hvilke initiativer har regeringen taget og vil regeringen tage på de områder?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er der mange af dem, der taler om initiativer, som siger, at det her med at ændre regler har noget at gøre med, at man skal rive hovedet af nogen. Den største faktor er jo i virkeligheden, at konjunkturforløbet får lov at slå igennem; at man kommer til at opleve det, som vismændene siger man kommer til, nemlig at mangle arbejdskraft.

Kl. 16.25

Det ligger jo bag alle teser, at vi kommer til at mangle arbejdskraft. Forudsætningen for, at indvandrergrupper kommer i arbejde, er, at de bliver efterspurgt, at der rent faktisk er virksomheder, der ønsker at ansætte dem. Og i konjunkturtilbageløb, som vi har oplevet, er det jo gået den anden vej, altså at man har reduceret antallet af ansatte.

Så det, der skal bistå til overhovedet at ændre kulturen på arbejdsmarkedet, er, at arbejdsgiverne begynder at efterspørge arbejdskraft, altså at man samtidig i større omfang ønsker at fastholde den erfarne arbejder, man allerede har. At det bliver en del af et fleksibelt arbejdsmarked, også en del af overenskomstsystemet, at man kan præmiere dem, der bliver længere på arbejdsmarkedet. At vi også er i stand til selv at se på de regler, der gælder for unges skolegang og uddannelse: Er vi sikre på, at alle skal igennem en 10. klasse? Er vi sikre på ...

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Fru Marianne Jelved.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der er mange spørgsmål.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Ja, det er der, og der er en tidsbegrænsning.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Finansministeren henviser til, at konjunkturerne vil løse det her. Det vil jeg advare stærkt mod. Det var det, vi så i 1990'erne, at Tyskland og

Frankrig mente, at konjunkturerne kunne løse det her. Det kan de ikke, og det fremgår også af både regeringens egne publikationer og af mange andre uden for centraladministrationen.

Vi kan se det nu, når vi ser på regeringens egen redegørelse. Nu har jeg tilladt mig at slå op på side 28 i decemberudgaven af Økonomisk Redegørelse. Der kan vi se, at ændringerne i beskæftigelsen under VK-regeringen har været meget negative. Vi kan se, at ledigheden har været meget negativ, og vi kan se, at overskuddet på de offentlige finanser er halveret i de år, finansministeren er kommet fra Venstre. Hvad er det, der indikerer, at det her kan vendes, hvis det ikke er konjunkturerne, finansministeren alene støtter sig til?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at det jo er vendt. Det er da utroligt, at man kan stå med alle prognoser under ét og sige andet, for det er jo vendt. Jamen det er vendt. Her beskriver man, hvordan forløbet har været op til 2000, 2003, 2004. Men forløbet er jo vendt.

Der er ikke nogen overhovedet, der forventer, at ledigheden stiger i 2005, eller at beskæftigelsen falder. Alle forventer det modsatte. Uenigheden ligger, hvad angår graden af fald i ledighed og graden af stigende beskæftigelse. Sådan er det nu engang.

Det er ikke konjunkturerne, der løser problemerne, men det er i virkeligheden menneskene. Det er den adfærd, vi har, at hvor man har været en god kollega, ved at man forlod arbejdsstedet, når man var 60 år, for at gøre plads til en ung, så bliver man en god kollega, hvis man bliver, fordi der ellers mangler en i sjakket. Virksomheden mangler en, for der er ikke nogen til at erstatte med.

Så kan man sige, at det er konjunkturerne, der er med til at ændre den kultur, og det vil det selvfølgelig være, men man skal altså være meget hårdhudet for at kunne benægte, at det er lettere at få indvandrere i arbejde, hvis de er efterspurgt, end at få dem i arbejde, hvis ikke de er efterspurgt.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge lidt til den del af finansloven, der handler om forskning. Socialdemokratiet er jo med i en ret stor del af forskningsaftalerne på finansloven, og der har igennem de se-